

ŞÖLEN

SAYI : 2 - YIL - 1 || 15 GÜNLÜK FİKİR VE SANAT DERGİSİ || FİYATI 50 KURUŞ

İBRAHİM KUYUMCU
AYDIN ÖNER
BÜLENT HABORA
HASAN KUTSAL EKER
ALİ PÜSKÜLLÜOĞLU
HACI CAN
İBRAHİM MİNNETOĞLU
TURAN CEYHUN G.
ASLAN CANSIZ
NURER UĞURLU
RECAİ ALTINEL
SEZGİN TAŞKIRAN
TUNCER UÇAROL
CARL SANDBURG
SELAHİTTİN KUTLUAY
GUILLAUME APOLLIANAIRE
İHSAN ÖZKAN

Hayat

A. Nihat

15 ARALIK 1958

**TÜRKİYENİN EN GÜZEL VE ORJİNAL
YÜZÜKLERİNİ GÜNAY KARDEŞLER
YAPAR**

**MEŞHUR YÜZÜKÇÜ
GÜNAY KARDEŞLER
KUYUMCU**

Kıristalpalas Karşısı No. 26 - Telf. : 2469 - 1768 — ADANA

**GÜNEŞ
SIGORTA ANONİM ŞİRKETİ**

KURUCULARI

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI-TOPRAK MAHSULLERİ OFİSİ-İSTANBUL BANKASI

SERMAYESİ : 2.500.000 TÜRK LİRASI

ADANA AÇENTASI

Abidinpaşa Caddesi 10 ncu Sokak No. 115 - Telefon : 2916

YANGIN — KAZA — TRAFİK — NAKLİYAT — HAYAT

Ş Ö L E N

Ş Ö L E N 15 GÜNLÜK SANAT FİKİR DERGİSİ

Sahibi ve yazı işlerini
fiilen idare eden

MEHMET OLGUNBAŞ

SEKRETER
HASAN KUTSAL EKER

İdare yeri: Abidinpaşa Caddesi
10 sokak No. 4 İkinci Kat P. K
134 Telefon: 3910 ADANA

ABONE

Yıllık 12 lira Altı Ay. 6 lira

BASILDIĞI YER

DOĞAN Basımevi - ADANA

Dergiye gönderilen yazılar
yayımlansın yayımlanmasın
geri verilmez

NOKSANIMIZ

İbrahim KUYUMCU

Yeryüzünde en güç nen nedir deseler, kişilerin noksanlarını söyleyebilmeleridir derim. İlkel bir içgüdü içerisinde kendi noksanlarımızı kendimizden bile saklarız. Her yerde her şekilde kendimizi düşündüğümüz halde bencil olmadığımızı göğsümüzü gere gere haykırırız. Gerçekte aydın kişiler ise doğruları olduğu gibi savundukları halde sonuçlarından da çekinmezler.

Yeryüzünde noksansız kişi olmaz. Noksanını söylemekte yiğitliğin şanıdır derler. Fakat insanogunun bir bölemi bir türlü bu yiğitliğin şanına eremez. Eremez çünkü noksanını bilmek, söylemekte bir ekin (kültür) işidir. Noksanını bilmek dedim, emeksiz kişi nasıl noksanını bilebilir. Okuma, inceleme, düşünebilme yetisine erişemiyen kişi nasıl noksanını görebilir. böyle kişilerden ne bekleyebiliriz. Böyle tipler kendi ilkeliklerini görmeden daha doğrusu görmeden başkalarını küçümserler, başkalarının aleyhinde arkasından dedikodu yaratırlar. Her neni yalnız kendilerinin anladığını, başkalarının bir nenlerden çıkmadığını, en iyi becerikli kişi kendilerinin olduğunu sanırlar.

Noksanını göremeyecek kadar ekinsiz kişi bir dereceye kadar hoş tutulabilir. Ne yapsın zavallı, gücünden daha fazlasını veremezse ne yapsın. Pis kumar gibi elinden dedikodudan başka birnen gelmiyorsa ne yapsın. Asıl sözüm bu tiplere değil. Asıl sözüm noksanını bildiği halde söylüyemiyen, yinede aydınım diye ortaya çıkan, bir ileri-in: «evet» efendimden başka bir nen diyemiyen, arkasından dudak büküp «sebet», efendim diyebilecek kadar küçülebilen tiplerdir.

Toplum içinde en tehlikeli tiplerde bu tiplerdir. Bu tiplerden her nen beklenebilir. Bu tiplerden korunabilmekte bir sorundur. Eğer sende kendi lehine ufacak bir çıkar ümit ediyorsa yalnız kendi bildiği a-

lavereli yollarla sana yaklaşmasını, karşında eğilip bü külmesini çok iyi bilir. Senin insanlığından, iyi niyetinden uclanabildiği kadar uclandıktan sonra yanından son hızla uzaklaşır. Belkide ilk tekmeği düşmanından önce ondan yersin.

Gerçek aydın kendi noksanını olduğu kadar, hiçbir çıkar kaybı düşünmeden başkalarının da noksanını söylüeyebilen kişidir.

ÇEÇE SİNEĞİNE UYGALAMALAR

Bülent HABORA

KİŞİ

Bazı süreler yolda giderken, bizce, pis pis düşünen kişiler görürüz. Bunlar ne dükkandaki renkli eşyalara bakarlar, ne de duvarlara yapıştırılmış büyük büyük bildirilere. Salt gözleri yerdedir. Hiçbir neni bilmez gözüdürler. İçlerinde, belkide birçok istekleri vardır. Ama yapamazlar. Daha doğrusu yapılmazlar. Çünkü toplum onların durumuna göre karar vermektedir. Bir süre önce yaptıkları küçük bir suç onların önüne türlü engeller dikmiştir. Bu engellerin bazıları kolayca aşılabılırler. Örneğin: Bir satıcıdan veya dükkandan herhangi bir eşyayı kolayca almak. Fakat diğer engeller hemen dize getirilemezler. Herkes ona bakar. Bu herkesin içinde biz de varız. Neden öyle yaptığımızı da çok kez bilmeyiz. Yaparız işte o denli.

BUNALMAK:

Aynı kişi bir iç bunaltısı içinde kendini yitirir. Bir dahada kolay kolay bulamaz. Evde kavga eder. Her yeri yıkmak ister. Ama tüm bunları bilmiyerek, salt kendini güçlü göstermek için yaparız. Fakat başaramaz. O kendini bildiği an bu şekilde düşünmekten ve yapmaktan çekinecektir. Çocuğuda vardır belki. Okuldan dö

Ağustos

Sıcak yaz akşamlarında bir büyü vardır

Bir umut vardır

Sıcak tozlu yaz akşamlarında

Benim düşlerimde bir kız gezer geceleri

İnadına kıvrak

Bir deniz çalkalanır düşlerimde

Biraz karasından

Biraz mavisinden gözlerinin

Dalgaların sahile çarpıp

Yeniden yeniden boşalışıarı gibi

Aydın ÖNER

necektir. Öğretmeni çeşitli ödevler vermiştir ona. O ise daha ilkokuldadır. Ve ikinci sınıfa gidiyordur. Okula yeni alıştığından öğretmenin verdiği ödevleri yapamaz. Zorluğa da gelemeyeceği için kendisine sorar. Babadır o. Yapması gereklidir istediğini, Her nenin hemen olmasında ister. Fakat bu iç bunaltısı ona yeniden engel olur. Birkaç dakikalık ödevi bir saat bile uğraşsa yapamaz, bitiremez. Bağırır. çağırır. Defterleri, kâğıtları fırlatır, yere atar. Çocuk ağlar, anne tokatı basar ona. Evde gürültü çoğalır. Bir kapı sesi. Baba evden kaçmıştır. Yine kendisini o beğenmediği ve kolayca herkese suç yükleyen toplumun arasına atar.

ARTIK

Ne yaptığını veya ne yapacağını hiç düşünemez. Güler, ağlar, sonra yine kahkahalarla güler. Yeniden susar. Susar... Bağırır. Güler, ağlar. Onun için yaşam böyledir. Artık olanlar olmuştur. Hiç bir kişi değiştiremeyecektir onu.

SUÇ:

Ağlamaklıdır içten içe üçü.

Suçlu bilmedikleri veya söylemek istemedikleridir.

ÇABA GÜÇLÜĞÜ YADA DİLDE AŞIRILIK

İhsan ÖZKAN

Okur ile sanatçı arasında anlaşamamazlık doğuran, eskilere «böyle şey olmaz» dedirten, dili arılaştırma hareketinin aşırılığıdır. «Aşırılık» yerinde yerinde bir deyiş olmadı ama, ne anlatılmak istendiği anlaşılıyor herhâlde. Son sürelerde çokca tartışması yapılan toplumla sanatçı arasına «uçurum» hazırlayan arılaştırmağa yöneltmiş «öz türkçe» özentisi değilmi?

«Anlamıyoruz» diyor az eskiler.— Bizlerin eskilere dedikleri gibi.— «Haklı» demiyorum ben onlara, olamazlarda. Gerçekten sanat akımlarıyla, yönelişleriyle uğraşan kişi, anlat onları hiç güçlük çekmeden. Eskilerden beri gelen Osmanlı Türkçesinin doldurma dili anlaşılıyor onlarca. Az olsun yeniyé yöneltmiyorlar kendilerini, öğrenmekten, uğraşmaktan uğraşmaktan usanç duyuyorlar. Oysa gerçek sanatçı yada gerçek okur, eskiyi bildiği kadar yeniyi öğrenmeğe çabalamalı. - Ayda, yılda raslan-sal okuduğu bir sanat dergisi yada gazetesiyile söz yetkisi olmak isteyenlere sözümüz yok -

Suçların - yeniye karşı okurların baş kaldırmaları - tümünü okurlara yüklemek de doğru olmaz. Son sürelerde öyle yazılar varki, gerçekten, normal bir okur için sıkıcı... Burada yazarı suçlandırıyorum ben. Böyle yazılarla türketilen Türkçe sözcükleri, tutundurabileceklerini sanıyorlar herhalde. Gerçekten düşünöleri buysa yanılıyorlar. Herşeyin çoğu sıkıcıdır. Mutluluğun bile - hele yanlış kullanılsa bu sözcükler örneğin (Doğal: Tabii, tabiata ait, tabiattan olmuş Bunu tutupda) «Doğal ozan» yada «Doğal dörütmen» şeklinde diyemeyiz) Oysa yeni sözcükleri yazdığı yazıda, yerli yerina serpiştirse, anlamlarını düşünerek yazsa bu

böyle olmaz sanırım. Belki, Arapça, Farsça sözcükler kullanmak zorunluğunu duyacak, duymuyabilirde. «Şatafatlı» tümcelerle yazmak gerekmez yazıyı.

Eski sıralarda iken, kompozisyon yazılarımızda süslü sözcüklerle, süslü tümceler kurardık. Bu çok öğretmenlerimizin hoşuna giderdi. O süre bizde hoşlanırdık ya... Çok süre yanlış kullandığımız oldu. Şimdilerde de, öz türkçe türetilen sözcüklerle sanat büyüklerine yada topluma «şatafatlı» görünmek isteyen yazarlarımız çok - heveslilerimiz desek daha yerinde olur - Bunlar öyle ki: Kendilerinde, yazıyı yazarken tütrettikleri sözcüklere raslanıyor. Kurallara bakmadan yazıyorlarda yazıyorlar. Bunlara hak vermek elimden gelmiyor. Dili arılaştırmak, ona yeni bir yön vermek böyle olmaz. Öylelerini bilirim ki, yeni türetilmiş bir sözcüğü kullanmak için, o sözcüğün «şahsına» özgü tümce kurarlar. Kullanmak için ne güçlük çektikleri hemen belli olur. Çok kez yazının tümüyle ilintili bile olmaz o tümce. Sırıtırır anlamsızlığı.

Bunları böyle demekle «dili arılaştırma»nın kötülüğün de değilim, onu yermiyorum ben. Diyorum ki: Bu ereğe kavuşabilmek için; öz, yerli yerince, - o sözüğü bilmediği halde tümcenin tümünden okur. anlamı çıkartabilecek durumda iyi yerleştirilmeli doldurma sözcük yığını olmamalı.

Eskilerinde «anlamıyorum» diyerek, kaldırıp atmırsı gerekmez. Bizler nisıl Arapça, Farsça sözlükleri anlamak çabasında isek, onlarda o çabayla çalışmalılar. «Anlamıyorum» demek - Daha çok dil konusunda - «anlamak istemiyorum» demek gibi geliyor bana.

Ah eskiler; yenilerin eskiye gösterdikleri kadar çaba gösterebilirler...

Dil Devrimini Kendi Evrimine Birakalım

H. KUTSAL EKER

Dil devriminin kolay bir değişim olmadığını, bu değişimin olsa olsa Millet'in büyük bir atılım erki ile başarabileceğini biliyoruz. Oysa bunun zorluklarından en önde geleni kendi kişisel inatlarımız, alışkanlıklarımıza güçle bağılıklarımızdır. Nitekim 1912 Yapup Kadri'siyle 1958 Yakup Kadri'si arasında, koca bir görünüş ayrılığı var diyemiyoruz. Belki vardır, buysa koca bir görünüş ayrılığı dedirtmez kişiye. Oysaki 1825-1880 yılları arasında kalan sürenin büyük sanatçısı, Ziya Paşa, Çağatayca yönelmenin gerekliliğini savunmuşken, 1912 yılının genç sanatçısı aynı yıl içinde Rûbap dergisinde çıkardığı bir yazısında; dil devrimcilerini düşüncesizlikle adlandırmıştı Yakup kadri'nin "Nerayış..inden uzun uzun anlar anlatmak gereksizdir kanısındayım. Oysa ARI TÜRKÇE gayri sınavını vermiştir, Hergün biraz daha büyüyen bir toplum onun verimli topraklarına koşup, kurtuldukları çölün susuzluğunu gidermek için onun kaynaklarına dudaklarını dayayıp, kana kana duru suyunu içmektedir. Örneğin bundan 15 yıl öncesi yazılarda gördüğümüz sözcükler, günümüzün gündün güne durulan Türkçe deyimlerin ortasında, fes gibi, sarık gibi, şalvar gibi gülünç bir biçim, alıyor gözümüzde.

Bu değin değişimlerde olduğudek, kişiler özel yaşamlarda' da, tek kendi iyi niyetine dayanarak kendi niyetine dayanarak kendine inanıyor. Ben burada «fezaili âhlâkiye; kainat» gibisinden terimlerin dilimizde çöreklenip kalmasını isteyinceyede kerri düşünen iki üç kişilik toplumdaki söz içmiyacağım; oysa gerçek bir dil evrimini kabul etmekle beraber bunun yavaş yavaş tendiliğinden olaeğını, «Hakim, umumi, hassasiyet, tekâmül, tasvir, tasavvur, menfi

gibisinde sözcükleri dilimizde yaşadıklarını değiştirilmesinin yanlış olduğunun kanısına varanların fikirleri ayrıştırmaya deyer.

Gerçeğin şu yönünde olduğu gibi görmek zorunluluğu içerisindeyiz; biz tek günümüzün istediği şeyleri değil, bizden sonra kuşakların'da gereksinmelerini bugünden karşılamak zorundayız. Batı dünyası böylesi bir görüşle; sunipeykler çağına girdi. Bundan yüzyıl önce dil devriminin ilk şuurunu duyan Şinasi, Kemâl, Ziya'ların yazılarını bugünün kuşağında hangi lise öğrencisi zorluk çekmeden anlayabiliyor. Gerçeği tam çıplaklığı ile gören kuşağımız gençleri; nasıl bu yeniliği kendi evrimine bırakabilir. Dilin kendi kendine durulmasını bekliyemezler. Yapıtının anlam deyeri bir kuşak sonra «anlamsız bir yaşam» unutulsun, istermi bir sanatçı bunu? Her dil gibi kişi yapıtı - gökten inmemiş olan Arapça terimleri kullanamaz kuşağımızın sanatçısı. Muarrız; Müselles; teyit; gibisinden sözcüklerle konuşamaz. Tüm bu oluşumları görüp; göz yumanların, bu dil devrimini kendi evrimine bırakmak istemeleri ise RUH BİLİMLE açıklanacak bir olaydır kanısındayım.

BİR PARK

Bölüşülen gölge, yan yana
Acı, aynı şey, seninle
Güvercin güzelse, duyarım
Kaçışını o sokaklarda
Aşk derim aşkaldanışlardan sonra
Gerçek su: katı
Ben geçmişimi bulurum, sen neyini
Dökülmüş yapraklardan

Ali PÜSKÜLLÜOğLU

SOYSUZ SEVİ

Turan CEVHUN G.

Gözlerini bir noktaya dikmiş, dalgın bakıyordu. Niye gelmişti buraya sanki. Herhangi bir yere oturur, birşeyler yapabılırdi Hem burdakinden daha iyi eğlenebilirdi de Arkadaşları «gitme» diye de ısrar etmişlerdi Dinlememişti onları. Gidecem demişti. «O,, gelecek demişti. Gelmişti ama, kendisinden haberi bile yoktu. Hem kendisi kim oluyordu da haberi olacaktı. İstedigini yapmış, sonrada ayrılmıştı. Ayrılmadan öncede «çipil gözlü» demişti kendisine. Esasen en çok da buna içlerlemişti.

Bunları düşünürken gözleri kararıyor, kimseye bakmıyordu. Ama herkesin kendine baktığını sanıyor bundan sıkılıyordu. Salonun en ucunda oturuyor, kimsenin kendisi ile ilgilenmesini istemiyordu.

— «Lütfen beyim» dedi boyacı. Bir portakal satıcısı yanından ağır, ağır geçti.

Bir düğün salonunun bu kadar sıkıcı olduğunu görmemişti. Onu seyrediyordu Her haliyle, her şeyiyle onu. Etrafta ki büyük hopörloların çıkardığı gürültüden bîmiş gidiyordu. Birdenbire ko. onu birisi tuttu ve salonun ortasına getirdi, Geri döndü, gidiyordu getiren. Kolundan tuttu «gitme» dedi getirene çipil gözlü çocuk. Herkes ona bakıyor, herkes onu alkışlıyordu. Getiren etrafa selamlar veriyor ve gülümsüyordu. O da ona uyuyordu. Sonra göz ucu ile «O» nu aradı. Buldu. Hiç oralı bile değildi o. Yanındaki ile ağız ağıza girmiş konuşuyorlardı. Hayatlarından memnun görünüyorlardı. İlerde yapacakları işleri kararlaştırır iki insan sadeliğiyle.

Dayanamıyor çipil gözlü çocuk «Nasina,,

diye bağıyor. Hep bir ağızdan «Nasina,, diye bağıyorlar. «Nasina, Nasina...» Nasina'lar geri geliyor gözlerinin içine giriyorlar, Uğraşiyor çıkaramıyor bir türlü. Başu dönüyor, sendeliyor. Tekrar uğraşiyor. Bir de bakıyor ki gözleri yerinde yoklar. Gözlerini arıyor. Her tarafa bakıyor, çırpınıyor, uğraşiyor bulamıyor, «Oh ya» diyor içlerinden biri, «Oh ya» hepsi «Oh ya» diyorlar. Biraz yükseğe çıkıyor, tekrar bakıyor etrafa. En sonunda buluyor gözlerini Yanındakine verirken alıyor Nasina'dan, Geri yerine geliyor. Son bir defa daha etrafına bakıyor.

—«Evet beyim» diyor boyacı. Bir köpek kuyruğunu sallıya sallıya ona bakıyor.

Yanındaki «Vazifemiz bitti» diyor ve beraberce iniyorlar. Gelip yerlerine oturuyorlar. Ordakiler, onu ve yanındakileri tek tek tebrik ediyorlar. Sıra Nasina'ya geliyor Sadece yanındakini tebrik ediyor. Ona bakmıyor bile. Eli açıkta kalıyor çipil gözlü çocuğun, Küfrediyor. Nasina, sadece dönüp Boş, anlamsız bir şekilde. «Ne oldu nutun mu eski günleri?,, diyor çipil gözlü çocuk. Hafif bir gülümsüyor o. Sonra ayağını sürüte sürüte gidiyor. Ve bir daha bakmıyor. Arkasından « Niçin Nasina niçin?,, diyorlar. Utanıyor, halka dönüyor «canım istediği için?,, diyor o. Hep bir ağızdan «canım istediği için» diyorlar. Başını öne eğiyor çipil gözlü çocuk Sonra ona bakıyor Yalvarırcasına. Haberi bile yok onun. Olanları duymuyor. Sevmekle sevmemek arasında bocalıyor. O zaman her şeyi bırakıp arka bir köşeye oturuyor çipil gözlü çocuk.

Düğün hızını artırıyor. Herkes dans ediyor. Yanında ki dans ediyor.

— "Tık, tık,, Boyacı iki defa sandığa vuruyor.

O'na ilk dans edişleri geliyor aklına. «Sen» diyor. çipil gözlü çocuğa "sen bulunmaz bir insansın,, Gözlerinin içine bakıyor o « Hayatımın en mutlu anını yaşıyorum» diyor. « Saçına» diyor çipil gözlü çocuk. «Doğru» diyor gülerek o. Sonra dışarı çıkıyorlar. Diğerleride geliyor. "Gelmeyin,, diyor çipil gözlü çocuk. Geliyorlar. Gözleri "Geleceğiz,, diyorlar. Ayrılmadan önce "iyisin diyor. şehre geliyorlar. "iyisin,, diyor tüm "iyisin, iyisin...,, diyor tüm şehir. "Yalan,, diyor bağılıyor. " Yalan,, diyorlar, bağıyorlar.

Bir gün "seni seviyorum,, diyor o. "Bende seni,, diyor çipil gözlü çocuk. "Hayatım diyor. "De,, diyor. "De hayatım de bana,, "Olur hayatım,, diyor o. Kanatlanıyor. Havada uçuyor. onuda alıyor ya-

nına. Yine birgün "Nişanlanalım,, diyor o. "Olur, nişanlanalım , diyor çipil gözlü çocuk. Nişanlanıyorlar. Her gün, her gece

Derken birgün ayrılıyorlar. Ayrılmadan önce "bol bol mektup yazarım,, diyor o. Yazıyor ama çipil gözlü çocuk yazıyor. Cevap vermiyor o. Üzülüyor, ağlamaklı oluyor. Şiirler yazıyor onun için. Hikâyeler düzüyor çipil gözlü çocuk. Halâ bekliyor. Onun yazacağı mektubu bekliyor.

Başını elleri arasından çıkarıyor, etrafına bakıyor. Kimse kalmamış salonda. gidip onu yerinden alıyor ve piste doğru getiriyor. Utanıyor bu durumundan. Bir taşın üstüne oturuyor. Sessiz sessiz ağlamaya başlıyor. Ağlıyor, ağlıyor, ağlıyor.... Yıldızlara bakıyor, onlarda ağlıyor. "Ağlama,, diyor yıldızlara çipil gözlü çocuk. Hep birden "Ağlama,, diyor yıldızlar. "Ağlama, ağlama, ağlama...; Ağlamaya değmez hayat,, diyor yıldızlardan biri.

— «Bitti beyim» diyor boyacı.

KEDER MEVSİMİ

Ne varki acele ediyorlar, bu ağaçlar
Gerdeğe girecekmiş gibi soyunuyorlar.
Al! biliyorum dalları öksüz
Bizi yeşile hasret bırakacaklar
Sonra bulutları, ağlatacaklar.
Hoyrat rüzgârlar kurutacak göz yaşlarını
Dallar üşüyecek, kuşlar kederli olacak

Aslan CANSIZ

CİNAYET VAR

Nurer UĞURLU

Saygı

Kişi dünya uygarlığına şöyle bir göz atıp olup bitenleri incelemeye kalkınca, kendi kendine bir takım sorular soruyor. Neden Türkiyemizde tifo'dan, sıtma'dan ölenler var? Bu soru Nevin Seval'ı toprağa verdikten sonra beni iyice zorlamağa başladı. Nevin Seval tifodan ölüp gidebilir miydi? Ama gerçek ortada. Bu uygarlık ne yazık ki bir tifo hastasını kurtaramadı. Türk'ye-mizde daha binlerce kişi değere alınmıyacak böyle hastalıklardan, dünya sevgisine son veriyordu. Nevin Seval'ında bu değin değersiz hastalıktan ölüp gitmesine gönüller bir türlü razı olamıyordu.

Nevin Seval'a ulu tanrıdan "rahmetler.. diler, hatırası önünde saygı ile eğiliriz.

Cinayet var —

Adana Şehir Tiyatrosu bu kez Frederick Knott'un yazdığı "Cinayet var.. adlı polisiye bir oyanu sahneye getirdi. Şu süreler de polis'eye roman ve filmlerden gına gelmiş halkımıza, tiyatronun böyle bir oyunu repertuarına olarak sunmasını anlayamadık. Yönetmeliğin taze tiyatro seyircisini, tiyatroya bağhyabilmesi için repertuarına alacak oyunlarında tiyatro havasını seyirciye yaşata bilsin. Artık polis'eye roman ve oyunları tiyatro sahnesinden çok, film perdesinde görmekteyiz. Beyaz perde'de ki cinayetler oyun içerisinde yadırgamıyabilir. Ama tiyatrodaki iş değişiktir. Repertuarı tiyatro yönetmeliğinin hazırladığına göre; polis'eye ve cinayetli oyunlardan uzak durmasını salık vereceğiz.

Oyun sahneye konuş yönünden iyi idi.

Bazı yerlerde ki aşırılıkları ayrı tutarsak, örneğin Lesgate'in sahnede öldürülmesi ve bir külçe şeklinde düşmesi, tiyatro seyircisi için yadırgenacak bir olaydır. Sahneye koyucu bu olayı başka bir yönde de gösterebilirdi.

Konu —

Olay İngilterede geçer. Tony Vendis

(Bilge Zobu) karısının bazı erkeklerle

düşüp-kalkmasını kendine yediremiyerek karısını öldürmeğe karar verir. Bu ödevi önce kendisi üstüne alır. Fakat kendisinin öldürmesinin yakışık olmayacağını anlayınca işe bir başkasını sokar. Clay Tony Vendis in hazırladığı gibi olmaz, tam tersine bir durum alır. Margot Vendis (Nurdan Tez-sezen) kendini öldürmeğe gelen Lesgate (Nurettin Yerdelen) i öldürür, olay tam anlamıyla karışıktır. Polis araştırmalarından sonra suçlu Margot Vendis'i bulur. Ve idamına karar verir. Fakat polis asıl cinayeti Margot Vendis'in işlemediğini bilir, ama kanıtların yetersizliğinden ispatlayamaz. Cinayetin tek ip ucu, Tony Veneis'in yanlışlıkla kendi kapı anahtarını Lesgate'in anahtarını ile karıştırmış olması; Lesgate'in anahtarını kendi cebine kendi anahtarlarında Lesgate in cebine atmasıdır.

Oyuncular —

Bilpe Zobu — Oyunun ağırlık merkezini üzerinde toplayan Zobu, yapı boyunca taşıma gününü aksatmadı, Oyunda konuşmalarında ki son tuncelerin yutulmasını ayrı tutarsak; sahne rahatlığı ve oyun akışı içerisinde iyi idi.

Şakir Bozdağ — «Harputta bir Amerikalı» da ki oyunu ile «Max Holiday» ara-

sında çok büyük ayrılıklar gördük. Oyuna uymanın bir oyuncu için en büyük ilke olduğunu söylersek; bu söyleyişimizde Şakir Bozdağ'ın yüze yede kaldığını görürüz. "Harputta bir Amerikalı,, da vermiş olduğumuz başarı puanı burada ise Bozdağ için iyi bir sonuç değildi.

Celâl Çınar — Oyununda bir polis müfettişinden çok sorunu öğrenmek isteyen bir aile dostu saydık. Polis'i özelliklerden kaçınmak için köşe-bucak arıyor gibiydi. Hafif gülümsemeler. oyun akışı içerisinde durulnk. Celal Çınar için iyi not toplattıramadı.

Nurettin Yerdelen — Oyunda Zobu'dan sonra başarı puan'ı verdiğimiz Yerdelen tıp yönünden oyuna oturmuş, oyuna girmesi ile bize bal gibi bir cinayeti işleyebilir

kişi olarak görülmüştü. Gerçi konuşmalarındaki tümcelerın ses bakımından yerli - yersiz yükselmesi, aşırı kulak tırmalaması yapıyordu ama, tüm bunlara karşı oyun içerisinde iyi idi.

Nurdan Tezsezen — Tezsezen için de vermiş olduğumuz puan düşükdü. Oyun sonlarına doğru göz doldurur gibi saydık ama, oyun bitiminde vermiş olduğumuz yargı Tezsezen iyi değildi.

Sonuç —

Şehrimiz gazetelerindeki salkılara karşı: Oysa ki biz tiyatromuz için umutlu ve kıvançlıyız. Şu sıralarda iki oyununu gördüğümüz şehir tiyatrosu için vermiş olduğumuz yargılar; yarın ki topluluk daha verimli olacaktır.

GÖNÜL AVUNTUSU

(Dost Mehmet Tuncer'e)

Pencere önünde gönül avuntusu
Asılı kaldı pancurlara
Sevdayı sarı - kuru bir otobüs aldı götürdü
Yalnızlık kadar ötelere
Öyle bir ceza yazılmış ki kadere
Sadece sevmek...
Bilinmeden, sevilmeden, ölmeden.
Rüzgârların çam kokusunda anılar
Boram - buram tütmekte
Rüzgârlar bile mahzun esiyor
Anılar kadar kekremsi.
Bir iç sıkıntısı bürümüş sokakları,
Sokaklar bir noktaya yönelmiş.
Düşünceler darmadağınık.
Düşünceler karamsar
Düşünceler buğu - buğu tütmeekte,
Bir bilinmedik var yorulmuş zihinlerde
Bir bilinmedik sevgi.

Recai ALTINEL

YAĞMURDA HÜLYA

Sezgin TAŞKIRAN

Rüzgar başımda uçuyor.

Yağmur ayaklarımın yanında şırıltıyor. Kalın paltomun içine daha çok sokuluyor, kulübenin saçak altına daha iyice yerleşmeye çalışıyorum.

Önümde, upuzun tarlalar bereketli yağmurlar altında rahatça uzanıyorlardı. Ağaçlar yağmurdan hoşlanmıyorlarmış gibi rüzgar estikçe yağmur tanelerini etrafa serpiyordu...

Gözümde, büyük şehirlerin yağmurlu sokakları, buğulu pencerelerden etrafı seyreden insanlar, yağmur karanlığında yanan elektrikler, ellerinde şemsiye ile koşanlar, eksoz borularından duman tüttürüp iki yana su sıçratarak giden taksiler canlandı.

Aklıma çocukluğum geldi, çocukluk hayallerim geldi. Büyük adam olma hülyalarım, mesut günlerim geldi. Yağmur samimi bir dost gibiydi. O yağınca içleniyordum.

Derin bir iç çektim.

Rüzgar biraz sakinleşmiş; Fakat yağmur fazlaşmıştı. Saçak dibine daha çok çekildim. Gözüm yaşarmıştı, gönlümde tarifsiz hisler vardı bu hisler beni sıkıyordu ama yinede arzuluyordum.

Tarlalara tekrar baktım. Şimdi çiftlikte güzel bir ateş yanmış olmalıydı. Bütün işçiler ateşin etrafında toplanmış hayatlarından memnun rahat rahat konuşuyor olmalıydı. Kadınlar büyük ocakta tarhana çorbası pişiriyor, çocuklar ayak altında dolaşıp duruyor olmalıydı. Benimde şimdi O sıcak, düşüncesiz, kedersiz, yalnız hali yaşayan topluluk içinde olmam lazımdı. Zira bütün yanaşmalar böyle hareket ederlerdi.

Büyük şehirler tekrar hayalimde can-

landı. sen canlandın; gözlerinin sakin rengi, sarı saçlarının kokusu dudaklarımın ılıkliğini tekrar duydum. Mesut günlerim, büyük adam olma hülyalarımı, büyük evimizi süslü odalarımızı hatırladım. Kendimi geçen senelerin içinde zannederek; bir koltuğa daha rahat yerleşir gibi saçak altına daha çok sokularak yaslandım.

— Çabuk ol. Birazdan bir lokma ekmek kalmıyacak.

Birden irkildim. Hayallerimden sıyrılarak başımı kaldırdım. Çiftlik kâhyasının kızı Emine... Acı acı gülümsedim. Uyuşan adelerimi ovarak yavaş yavaş doğrulmaya çalıştım.

— Yene göçüp gitmişsin hülyalara, dedi. Emine

— Heyye Emine öyle oluyor...

Elimden tuttu ayağa kalktım.

— Ne zaman bırakcan büyük şehir hülyalarımızı dedi. Seslenmedim. Yağmurdan korunmak için başına örttüğü geniş savanın altına girdim. Bir eliyle savanın ucunu başıma tuttu. Öylece çiftliğin duman tüten binalarına doğru yürümeye başladık.

Seni düşündüm. "Eğer," dedim. "Eminenin yerinde sen olsaydın, başındaki savanı ben tutardım. Eminenin bana yaptığı gibi savanın büyük parçasını senin üzerine örterdim.."

— Çokmu seviyordun onu?

Acı acı tekrar güldüm. Evet çok seviyordum. Ana Neye yarıyordu bu sevgi? Şimdi o başka yerde benden ayrı bir hayat yaşıyordu. Onun yüzünden buhale gelmemişmiydim.

— Halâ seviyor musun onu?

Eminenin penbe yanaklarına, al dudaklarına, kara gözlerine ve munis güzel yüzüne
(Devamı Sahife 13 te)

ATATÜRK VE ANTOLOJİLER

Hacı CAN

Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.

— ATATÜRK —

1938 den bu tarafa her Kasım ayının gelişi bize aynı acıyı duyuruyor. Bu yüce tuttuğumuz bireye karşı duyduğumuz sınırsız bir sevginin yeniden kanaması oluyor. Her yıl Kasım'ın on'u der, kara-kara eğilir doğanın tüm yarattığı ak aydınlığa. Direkler yarıya inmiş bayraklarıyla üzgün yollar sessizliğiyle öyle. Ağaçların bir garipçe sallanması var. Yapraklar dalından usanmış, yeşilliklerinden utanmış, öyle sessizce düşer yerlere sapsarı. İşte!.. Bir toplumun aynı acılara açılır bu sonbahar da kalbindeki O'nsuzluk. Kasım'ın hiç unutulmayacak yeli bir hisim gibi geçer. yörremizden saat 9u 5 geçse, Bir acı haberin uzantısıdır, önce ağaçların doyup egildiği Ölümüne susanmış topraklar alır hıncını. Ve en ulu kaybımız bir kez daha sonsuzluğunu duyuruyor kalbimizde.

İşte bu acılar dörüt çevremizin açısını kendi zaviyesinden enler. Ve yüzlerce ozanımızın yırlarında aynı hıçkırarak milyonlarca Türk'ün göz yaşlarında yıkanır Kasım deyince dualarımız, Biz hıçkırıklarımızla içimizden gelen sese uyduğumuzu gkrdükçe, Atamızın eşsizliğini gün geçtikçe daha çok dnyuyoruz. Bundandır ki, bu toplum, Ata'sını ırsirsiz olarak dünden daha çok seymektedir. Bize kimse O'nun zor-sevilmesini gerektirecek çaba göstermedi Biz sevdik, anladığımız kadar. Dahada çok seveceğiz demek bu.

ATA'ya olan sevgimil gökçeyazınımıza son zamanlarda birbirinden ilginç betikler kazandırmıştır. Daha çok yır üzerine kök-

lü bir başlangıcın enlemesi küçümsenemez Burada bir sorun çıkıyor cephemize. «ATATÜRK'ü anlatabilmeye yeterlimiyiz?» O başlı başına, bir tarih' bir öke ve kişi olarak kişiliğin en ulu bireyi idi.

Ben burada çağımızın anladığı gerçeği yır olarak betiklerde topluca bulduğum yapıtlardan söz edeceğim. Kerrelerce taramdığım bu yapıtların bir özentiden arta kalma olmayan betikler olduğunu gördüm. Örneğin:

VARLIK ANTOLOJİSİ

Muzaffer Reşit'in hazırladığı «Atatürk Antolojisi» bu yıl Varlık yayınları arasında beşinci ve ekli baskısını yaptı. Muzaffer reşit yırları sanatçıların doğum tarihlerine göre sıraladığını söylüyor, ön deyişinde.

Mehmet Emin Yurdakul'un «Kurtarıcıya» adını taşıyan yırıyla başlayan betik birbirinden ilinç yapıtlarla küşağımızın genç dörümenlerine kadar uzanmaktadır.

«Gidiyor râsgelmez bir daha tarih eşine

«Gidiyor, on yedi milyon kişi takmış peşine

Orhan Seyfi onyedi milyonun acılarını bir ezli şeklinde dnyuruveriyor bize. Yırın tümü ayn ezgiden gelen duyarlığın gerçeğidir. Onyedi milyon bu güne değin yigirmibeş milyon olmuş. Evet olmuş ama acılarımızda bir çığ gibi gittikçe büyümüş tür.

Şimdide «Mustafa Kemal'in Kartalını» gözlüyelim. Gerçek sanatçı demiye dilimi-

zin varabileceği ulu ozanımız Fazıl Hüsnü ATA için yazdığı bu yılda bir efsaneyi gerçeklemenin gizlerine sahip gücünü göstermektedir. Yırın bitimini beraber gözliye-

1 .

Kanatları ammada al aldı ha...
Hangi şehitler seslenmiş belli değil.
Bir 30 Ağustos göründü Mustafa Kemal'in
Kartalı

Sellandı gök
Kanatları ammada al aldı ha...

KARAKAN-IN ANTOLOJİSİ:

İlk baskıya göre bir değişimi duyur-
maya çabalamış Karakan bu betikte. İçin-
deki yırların çoğu aynı olmakla beraber
gözle görülür bir değişimi var yinede. Bu
baskısında ATA'nın bize bıraktığı bir anı-
sıyla karşılaşıyoruz ilk önce. Ata'mızın yaz
mış olduğu tek yılda Atatürk kalbinin
yankısına şöyle uyuyor:

Gafil hangi üç asır, hangi on asır

Tuna zelden Türk diyarındır.

Karakan ATATÜRK'ün Fransızcadan
çevirdiği (Hayat) adındaki güzel yılda al-
mış buraya. Karakan'ın dediğine göre bu
yıri Salih Bozok'a göndermiş Atatürk.

Betikteki yırlara çoğu yerde karışmış
mıştık. Ama iki yıl önce acısını aynı za-
manda duyduğumuz Cahit Sıtkı'nın «Me-
zarının Başında» adlı yırı özentisiz bir şa-
ir ağlamasını tüm tazeliğiyle duyuyor Örneğin:

Senin için yas tutuyor bulutlarıyla gökler
Ve binalar yarıya inmiş bayraklarıyla
İri göz yaşıyla ağlamakta insanlar
Ve dallar tane tane düşen yadraklarıyla

Ozan sızlanısı işte. Sonbaharın o gü-
nünü tüm süslerden yoksun kılmış, evre-

nin tüm taşını toprağını kendi sezisine sa-
rındırmış.

Antoloji ilginç yırların seçimiyle ha-
zırlanmıştır baştan sona kadar.

YEDİTEPE ANTOLOJİSİ:

Bedri gider, Ahmet Köksal ve Şinasi
Saba'nın şahsi çabalarıyla dörütseverlere
sunulacak bir antoloji. Çok ilginç bir ka-
pak içerisinde yayımlanan bu betik Ahmet
Köksal'ın öndeyişiyle başlıyor. Hemen ar-
kasından iki devlet büyüğümüzün ATA i-
çin söylenmiş şu sözleriyle karşılaşıyoruz:

«Atatürk'ü sevmek her Türk vatanseve-
rinin milli ödevi ve namus borcudur.»

(Celâl Bayar)

«Türk Milleti Atatürk'ü en temelli is-
lahat kapılarını açmış olan büyük evladı
olarak bütün tarihinde hürmet ve minnetle
anacaktır.» (İsmet İnönü)

Merhum Ziya Osman'ın «Onsuz» i-
simli bir yırıyla başlayan yapıt otuzdan
fazla genç ozanımızın türlü yırlarıyla süs-
lenmiştir. Tümü ATA'ya yazılmış olan bu
yırları bir arada bulmanın sevinciyle ha-
zırlayıcılarımıza bu mutlu başarılarını du-
yurmak istiyoruz.

Yağmurda Hülya

(Sahife 11 den devam)

züne, örülü uzun saçlarına baktım. Fuzu-
liyi hatırladım. Karacaoğlanı hatırladım.

— Yok, dedim. şimdi hiç sevmiyorum

— Pekiy, kimi seviyorsun?

Tertemiz köylü kalbini düşündüm. Bir
elimi Eminenin omuzuna koydum. Öreki
elimle benden tarafta olan savanın ucunu
tuttum.

— Bunu bana sonra sor Emine

— Pekiy.

— Darılmadın ya?

— Yoo! sana hiç darılmamki.

Sezgin TAŞKIRAN

Salkım Gazetesi'nin
ATAÇ ELEŞTİRME YARIŞMASI

Salkım Dergisi bir "Ataç Eleştirme Yarışması,, açmıştır. Yarışmanın özelliklerini aşağıda yayınlıyoruz.

1- YARIŞMANIN AMACI: Ataç'ın yazar ve eleştirmen olarak edebiyatımızdaki yerini ve değerini belirtmek, iyi ya da kötü yanlarını ortaya koymak tır.

2- YARIŞMANIN GEREKLERİ :

a - Yarışmaya gönderilecek yazılar Ataç'ın edebiyat ve eleştirmeye değgin tutum, düşünü, kitap, ya da yazıları ile ilgili olacaktır. Ataç'ın dil ve kültür alanlarındaki düşünöleri ayrı bir yarışmaya konu olabileceğinden, bu yarışmanın dışında bırakılmıştır.

b - Yazılar en az iki en çok dört daktilo sayfası tutacaktır.

c - Yazılar beş örnek çıkarılarak SALKIM'a (Salkım gazetesi Adana) gönderilecektir.

d- Yazıların başka bir yarışmaya katılmamış olması gerektir.

e- 1958 yılı içinde yayımlanmış, yarışmanın amacına uygun yazılarda yarışmaya katılabilir (Önce tüzükte bildirildiği gibi, yazarlarının giriş ücreti olarak on lira ödemek zorunluğö tamamen kurulca kaldırılmıştır.)

3- ARMAĞAN

a - Yarışmada birinci gelene iki yüz lira armağan verilecektir.

b - İkinci ve üçüncü gelenlere diledikleri bir ingilizce ya da fransızca sanat dergisinin bir yıllık abonesi sağlanacaktır.

c - Yarışmada öncelik kazanan eleştirme yazıları sırayla Salkımda yayımlanacak ve yayınlanan yazı sahiplerine bir Salkım cildi armağan edilecektir.

d - Yarışmanın sonucu Salkım'ın Mart 1959 tarihli sayısında okuyuculara duyurulacak ve ayrıca basına da bildirilecektir.

4- YARGICILAR KURULU:

Bu yılın Yargıcılar kurulu Salkımca şu kişilerden kurulmuştur : alfabetik sıra ile - Halis Acarı, Orhan Çetinkaya, Mehmet Salihoğlu, Cemâl Süreyya, Ali Kemal Şeadam, Turgut Uyar.

TUTKU

Tutku-Devam edin sözünüze tutku için,
Siz anlatmalısınız bir kişisiniz onu görmekleriyle o ara

Söylemelisiniz Pavlowa bacaklarıyla kazanır
Ya da Ty Cobb için onun gözleri yumuşacıktan
Devam edin, bitirmeyin sözünüzü.

Yalnız almayın tutkumu uzaklardan.

O benim yüzüm,

İyi değildir belki

Ama nolsa, benim yüzüm.

Ben onunla anlatır, onkula şarkı söylerim, görürüm
tat ve acı onunla, niye istediğim bilirim ondan.
Öldür beni tutkulugum

Ve sen parçala Pavlowa'nın bacakları,

Ve se kör et Ty Cobb'un yumuşacık gözü

Carl SANDBURG dan Tuncer UÇAROL

V E D A

Yenile kopardım şu süpürge otunu

Bak son demindedir göz;

Bir daha görüşemeyeceğiz, dünyada biz.

Ve umursamıyacağız artık zamanın kokusunu

Ne de süpürge otunu

Ama yinede hatırında kalsın

Yolunu belediğim...

Guillaume APOLLINAIRE den

Selâhattin KUTLUAY

İBRAHİM MİNNETOĞLU ANLATIYOR

Konuşan : Hacı CA'İ

Hayattınızdan biraz bahsedermisiniz?

Kendimden biraz bahsetmemi istiyorsunuz. Ne yazıkki bahsedecek bir yönüm yok. 1920 de Malatyanın Ağvan Köyünde doğdum. İstanbula okumak için getirildim. Bir parçacık okudum. Şimdi Dünya gazetesinde yazar Yataklı Vagonlar Şirketinde işçiyim.

En çok sevdiğim şey büyük şair geçinen birkaç şair arkadaşım a gülmektir.

Evliyim, 14 yaşında Ömer isminde bir oğlum var. Kolejde okuyor. Bir de bana her dediğini yaptıran bir kızım var beş yaşında. Onu için yazdığım bir kaç şiir var. Bu şiiri size vereyim derginize koyarsınız

Sizde şiir yazmak hevesinin ne zaman ve nasıl başladığını hatırlıyorsunuz?

Bende şiir yazmak hevesi daha ilkokul sıralarında başladı daha çok okumayı sevdiğim için yazmak fırsatını ise, çok sonraları buldum. Yıllarca yazıp yırttım. Sonra 1945 te ilk şiirlerim Celâleddin Ezine'nin çıkardığı bir gazetenin sanat sayfasında yayınlandı.

Bundan sonra da biliyorsunuz işte memleketimizde çıkan bütün sanat dergilerinin çoğunda bir kaç şiirim çıktı. Antolojiler, anket soruları şalan birbirini kovaladı. Sonra Her Gün, Gece Postası, Dünya gazetesindeki yazılarım. İstanbul Radyosunda Kahramanlık edebiyatı üzerine konuşmalar beni büsbütün sanat çilesini çekmeye doğru itti

Şiir yazarken dünyanın kötülüklerinden sıyrılıp, birşeyler yaratmanın zevkini duyarak teselli buluyormusunuz?

Şiir yazarken dünyanın kötülüklerinden sıyrılmak imkânını bulamıyorum. Bu kötülükler inadına içimde acılar yaratıyor. Yalnız sanatın kötülünleri iyileştireme kabiliyetinde olan büyük bir kuvvet olduğuna inanıyorum. Yeryüzünde ki bütün ulusları birbirlerine bağlayacak bir tılsım aransa ben güzel sanatları aday olarak gösteririm.

Deyiş tarzını araştırmalar sonundamı buldunuz, yoksa içinizden gelen sese uyarak mı?

Deyiş tarzımı araştırmalarla değil fakat içimden geldiği gibi buldum dersem daha gerçek olur. Ancak konularımı, kelimelerimi titizlikle seçmeyi severim.

En çok sevdiğiniz şairler kimlerdir? size etki yapanlar oldumu?

En çok sevdiğim şairler diye isim seçmeme imkân yok. Çünkü ben insan sever bir adamım. Hele bu insanlarda şiirle uğraşmışlarsa eh ne âlâ. Yerli yabancı bütün şair kişileri sever okurum. Bana etki yapanlar kimlerdir bilmiyorum. Her şair belkide birisinin etkisinde kalmıştır. Ben şairler arasında bir seçme yapmadım. Hepsini bana etki yapmıştır diye düşünürüm. Bilmiyorum etki yapanı...

Şaire yol göstermenin doğru birşey olduğunu bundan sanata fayda geleceğine inanıyorsunuz?

Şaire yol göstermek mi ne yolu? Eğer dilbilgisi, kültür bilgisi yolu ise iyi şeydir. Ama başka yolu anlamam. Şiir tanrı vergisidir. Öğretilmez. Güdümlü sanatı da sevmem. Şair bağımsız olmalıdır. Fuzulî'nin dediği gibi şiir tanrı vergisidir. Uygun ve aydın bir çevrede gelişir.

Şiir haricinde okuduğunuz eserlerin sanatınız üzerindeki etkisi nedir?

Şiir dışında felsefe, tarih, psiyatri, roman ve hikaye okumayı pek severim. Sonra ünlükışlerin hayatı beni çok ilgilendirir. Okuduklarımın genel kültürüme yararlı olduğunu sanıyorum. Sanat iklimi de kültürle aydınlanır. Şiir ağacının dalları kelimeler gövdesi de kültürdür. Yapraklar çiçekler, meyve deyiş güzelliğidir.

Deyişinizi değiştirmek ihtiyacını duyuyor musunuz? Sizce bir sanatçının yön değiştirmesi faydalı mıdır?

Deyişimi değiştirmek mi? Bakmayın s-z bu acayip laflara sanat dergilerinde birçok lâf edenler vardır. Deyişini, değiştirmek, sanat içindir, sanat toplum içindir, anlamsız şiir ve bunun gibi bir sürü söz ebeliği, Derler derler de yapamazlar. Deyişimizi değıştirmek! Yani ana dilimizi bırakıpda horoz gibi mi ötelim!? Ben burnumu kulağımı değıştiremem ki sözümde değıştireyim. Her yiğitin bir yoğurt yiyişi olduğu gibi her insanın da maksadını bir ifade edişi vardır. Komşu'nun hayatı komşumun benim hayatım benimdir. Kimseye özenmeyi sevmem. Eleştirmecilere falanda çokluk önem vermem. Ben zamandan başka bir eleştirmeciye inanırsam onların istediği kalıba girer çıkar kişiliği mi yitiririm.

Şiirde (labaratvar çalışması) adını verdikleri şekil üzerine fazla bir özeniye doğru Buluyor musunuz?

Şiirde labaratuvar çalışması mı? Böyle şeylere ne özeniyorum ne de kulak veriyorum. Heveslisi olanlara tanrı yardım etsin. Cevahir yumurlasınlar, yahut bir şiir haptı icat etsinler, yutturdukları insan ve kendileri şair olsunlar da görelim.

En güzeli diyebileceğiniz bir veya fazla şiiriniz varmı? Varsa nerede ve ne zaman yayımlandı?

En güzel şiirim hangisi olduğunu bilmiyorum. Yazıldı mı yazılacak mı? Bilmem. Ancak sevdiğim bir iki şiirim var. Tahta At, Su ile Kavak, Meteryalist, Gözleri Bahar, Üsküdar gibi.

Ne zaman yayımlandıklarını hatırlamıyorum. Tahta At bir çok antløjilerde var. Meselâ Ajans Türk takviminde bile Tahta at, Gözleri Bahar var. Su ile kavak Peyami Sefa Beyin yayımladığı Türk Düşüncesinde önce yayımlandı sonra bir kaç dergide tekrar tekrar çıktı. Hisar, Türk Dili, Şadırvan, Yedigün, Her hafta, Yenilik, İstanbul, Varlık Salkım yayın dergilerinde Dünya gazetesi sayılarında bir çok sevdiğim şiir yayımlanmıştır.

SİZE MEKTUPLAR

Fuat Ağapınar: Salt imzanızın bulunduğu iki yırınız var elimizde. Peşin söyleyeyim okumakta güçlük çektik yazımlarınızı, yapıtlarınızı yazınızlada değerlendiriniz. (Köyün kızı) isimli yırınızda yok yere dilinize kaba söyleniler getirmişsiniz. Örneğin (Gııız! — Ağana azık götürdümü) Konuyu iyi bir dille işleme zormuydu. Ben dahada güzel olur kanısındayım. (Şalvarda binbir çiçek Fadimem) Yalıt (Yorgunluğu saman çöpüne ser) gibi deyişleriniz çok söylenmişleri andırıyor. Evet sizde evrim belki değişimini kısa anda gösterecek ama bu yırınızda aradığımızı bulamadık. Hoş savlarınızı değiştirecek değiliz. Hiç olmazsa iyi bir duymanız var onu güzel tilciklerle özentiden uzaklaştırın. Gerçek yapıta yönelişiniz var. Bize bu kanıyı (Çivili Durak) veriyor. Duyduklarınızı duyurmaktan yoksun olmadığı ızı bu ikinci yırınızla anlıyoruz.

ARDA İNAL — (Ceyhan): Sizi daha önce okuduğumuz bir yırınızla tanıyoruz. Oysa bize gönderdiğiniz, ayrıca çok başarılı olduğuna inandığınız (Mektup) isimli yırın gerçek yapıt anlayışını göstermiyor. Ereğiniz yabancu tilciklerle başarınızı söndürüyor. Esiminize enezliği yine siz veriyorsunuz. Deyişlerinizde daha özgür olabilirsiniz başarıyor ereğini söyleyebiliriz. Yeni denemelerini bekliyoruz.

ÖZKAN TARHAN — (Aydın): Bay Özkan, sizinde yazınızı çok güç okuduk. Yapıtlarınıza bizden daha çok ilgi gösteriniz. Böyle ıvece yazılmış yırları kendinize saklayın da bize daha olgun yapıtlarınızı gönderin. Bir soyyapıt gerçek bir çabayla elde edilir. Şunu söyleyelim ki siz kişiliğin ayak ucundasınız. Yırlarınızın iyi bulduğumuz yönü başlıklardır. Ama en yeni tilciğin yanına en eskisini koymaktan kaçınmamışsınız. Örneğin (Bir Din Yapıtı vardı) Bu türlü gelişmelerden kurtulmaya çalışacağınız kanısındayız. Yeni denemelerinizde aradığımızı bulmak isteğini bildi-

ririz.

MUSTAFA BOYER — Adana: (Aşık Yıldız) isimli yırınız hakkınızda konuşma yetkisini vermiyor bize. Birkaç denemenizi yeniden bekliyoruz.

MEHMET BULDUR — Almandan çevirisini yaptığımız «Gece gezinti şarkısı» güçsüz bir yır. Daha iyilerini bulup çeviri yapmanızı söylüeyebiliyoruz ancak.

A. Halik Özdemir — Adana Bize üç yır göndermişsiniz. Koşuklarımızdaki tilcikler çoğu yerde gereksiz. Kaçınmanız gereken deyişiniz var kısaca. (Yağdırdın yağmurunu, çaktırdın şimşegi gençlerin yüreği sızlar) gibi koşullarınızı bir yıra girmekten yoksun bulduk. Yeni çalışmalarınızda daha titiz olacağınızı umarız.

NOT:

Gelecek sayımızda İbrahim Minnetoğlunun Üç Sevgilisi için yazdığı şiirlerini bulacaksınız.

ŞÖLEN

T. C.

ZİRAAT BANKASI

TASARRUF HESAPLARI 27 ARALIK İKRAMİYE ÇEKİLİŞİNDE BÜYÜK İKRAMİYE BİR KİŞİYE 300 BİN LİRA

Bundan başka

10 Kişiyeye 50.000 er Lira

10 Kişiyeye 10.000 er Lira

2400 Kişiyeye 1.600 000 Lira

AYRICA

25 Kişiyeye 40.000 er Liralık Kredi

ADANA

ŞEHİR TİYATROSU
TERS YUZ

ÇOCUK TEMSİLLERİ

ADINI ÇOCUKLAR KOYSUN

Muhterem Manifatura Tüccarlarının
Nazarı Dikkatine

BOSSA T.A.O **ADANA BASMA** **FABRİKASI**

Bol Çeşitlerinin satışına devam etmektedir
SİPARİŞLER DERHAL TESLİM EDİLİR

TELEFONLAR : 1810 - 1813

İTİMAT EMLÂK **EMİN GALİP**

BİLUMUM EMLÂK ALIM SATIM VE KİRA İŞLERİ
BORSA KİRAATHANE ARKASI NO. 98 - TELEFON : 4424

ÇUKUROVA GENÇ **ŞAIRLERİ ANTOLOJİSİ**

Adana - Mersin - Hatay - Gaziantep illerindeki Çağdaş Şairlerimizin şiirlerinden en güzel örnekler alınarak hazırlanmakta olan bu Antoloji, pek yakında DOĞAN GAZETECİLİK NEŞRİYAT ORTAKLIĞI yayınları arasında neşredilecektir.

Kıymetli Şairlerimizin en az iki Şiir'i ile biyografilerini acele olarak göndermesini rica ederiz.

Not : Gönderilen şiirlerin imzalı ve açık adresli olması gerektir.

Adres : DOĞAN GAZETECİLİK NEŞRİYAT ORT. Abidinpaşa Cad.
10 Sokak No. 4 İkinci kat - P. K. 134 - ADANA - Tel. 3910

AÇIKLAMA

Doğan Gazetecilik Neşriyat Ortaklığı ile DOĞAN BASİMEVİ'nin birbirile alâkası yoktur. Bunun için dergimize gönderilecek her türlü mektupların Doğan Gazetecilik Neşriyat Ortaklığı P. K. 134 - Adana adresine gönderilmesini rica ederiz.

AKBANK

Tasarrufu En Çok Destekleyen Bankadır

BAHÇELİ EVLER

Hesap Sahiplerine APARTMAN DAİRELERİ

ZENGİN PARA İKRAMİYELERİ

VE AYLIK KİRA GELİRLERİ DAĞITIR

TASARRUFLARINIZI AKBANK'a Yatırınız

MİLLİ MENSUCAT

Sanayi İşletmeleri T. A. Ş.

A D A N A

MAMÜLLERİNİ HER YERDE ARAYINIZ

TELEFONLAR

MÜDÜR : 2869

SANTRAL : 2209

TÜRK TİCARET

BANKASI A. Ş.

HUSUSİ SERMAYELİ EN ESKİ MİLLİ BANKADIR

APARTMAN DAİRELERİ-ARSALAR-OTOMOBİL-BUZ DOLABI
RADYO Ayrıca dolgun ve zengin para ikramiyeleri % 25 mutlak
isabetli grup mevduatı ikramiyeleri ve memleketimizde ilk defa
Bankamızca tatbikine başlanan (PROVİZYONLU ÇEK) usulü

Her 150 Liraya Bir Kura Numarası